

יש מקום לכולם פעולת אמצ"ש, נבטים-ניצנים

מטרות הפעולה:

1. החניכים יבינו שהבסיס לאווירה טובה בשבת, זה שניצור מקום לכולם, שנתייחס אחד לשני בכבוד ונשמח בכל חניך וחניך!
2. נלמד יחד עם החניכים שהאווירה של נוחות בשבת, היא זו שתאפשר לנו להגדיל את השבת, ולהזמין עוד חברים להצטרף!
3. החניכים יחוו כמה חשוב שכל אחד ירגיש חלק.

העשרה למדריך בנושא: נספח 1 - מתוך 'אמנות האהבה'. בנוסף: נספח 2 - השיר "הילדים הללו"/חנן בן ארי (ניתן לשמוע גם ביוטיוב).

ציוד נצרך: פלקט גדול, טושים/גואש ומכחולים, שיר לרקע (מומלץ), קטע מצולם (נספח 1), כרטיסיות. (דפים ועפרונות)

מהלך הפעולה:

1. יש מקום לכולם.. נפתח את הפעולה בלמידה על האשיות של הציון בשבת, למה חשוב שכל אחד יתרום את שלו וכמה זה חופק את השבת למהרה יותר צבצוני ואי כשכולם שותפים!
נפרוס על הרצפה פלקט גדול. כעת נחלק לכל חניך צבע אחר (גואש ומכחול או טוש). כעת נפעיל שיר ברקע ונבקש מהחניכים לצייר תמונה משותפת, כאשר כל אחד משתמש בצבע שלו רק במקומות הנצרכים לו (לדוגמא: אם קיבלת את הצבע הצהוב, אתה יכול לצייר רק דברים שהם באמת צהובים! וכן הלאה..). ניתן לחניכים 10 דקות לציור התמונה. שימו לב תוך כדי המשימה שכל החניכים משתתפים, האם יש שיתוף פעולה בין החניכים? האם כל אחד משלים את הציור שהשני התחיל? כווננו אותם לעבוד בצוותא..
 - לאחר סיום הציור, תעשו מעגל סביבו ותסתכלו עליו יחד עם החניכים, שאלו - מה יצא? מה יפה בציור הזה? (הצבעים, השיתוף פעולה כשצייירתם, שכל אחד תרם את החלק שלו..)
 2. חלקו לחניכים את הקטע על הצבעים (נספח 3) וקראו אותו יחד, שאלו את החניכים - מדוע חשוב שכל אחד בשבת יביא את הכישרונות שלו לידי ביטוי? יביא את מי ומה שהוא.. הגיעו יחד עם החניכים למסקנה שאווירה טובה תגיע רק כאשר כל חניך ירגיש שמכירים אותו בשבת, מכבדים אותו ונותנים לו לבטא את עצמו.
 3. כעת נצא - כאלק מחנשא של "מגדילים את השבת", נלמד יחד שהאווירה הטובה חצו לא רק שתיתן לכל אחד תחושה של שייכות, אלא היא תגרום לעוד אנשים להצטרף לשבת שלנו! אמש כמו ממש!
- חלקו את השבת ל2 קבוצות, הביאו לכל קבוצה כרטיסייה עם סיפור ובקשו מהחניכים להתאמן ולהציג את הסיפור שבכרטיסייה בפני שאר השבת.

כרטיסייה א':

שיר היא עולה חדשה מאמריקה שהגיעה לשכונה לא מזמן, היא יודעת לדבר בעיקר אנגלית ומעט מילים בעברית. יום אחד כולכם הייתם באמצע פעולה בבני עקיבא, המדריכים השקיעו והכינו לכם משחק 'חפש את המטמון' עם משימות שוות! כששיר ראתה אתכם באחת התחנות של המשחק היא נגשה בביישנות ושאלה אם תוכל להצטרף אליכם. בשמחה צרפתם אותה למשחק, הסברתם לה על בני עקיבא והזמנתם אותה להצטרף לשבת! הציגו את הסיטואציה לשאר חברי השבת והמדריכים...

כרטיסייה ב':

כולכם לומדים באותו בית הספר, אולם בכיתה שלכם יש מספר תלמידים שעדיין אינם מגיעים לבני עקיבא. יום רביעי, לאחר שאתמול היתה לכם פעולה בבני עקיבא. אתם מגיעים בהתלהבות לכיתה ומדברים על הערב צבא שהמדריכים עשו לכם אתמול, כל אחד מספר מה היתה החוויה שלו מהערב, במה הוא נהנה ומה היה התפקיד שלו ב"מחלקה" (של הצבא...). החניכים שאינם מגיעים לסניף מקשיבים לכם בעניין, הם מתחילים לשאול שאלות על הסניף ולהתעניין אם יש עוד פעילויות כאלו בזמן הקרוב ואתם מספרים להם על השבט, הסניף והמדריכים..
הציגו את הסיטואציה לשאר חברי השבט והמדריכים...

4. לאחר ההצגות, שבו עם החניכים, ושאלו אותם - מה לדעתכם גרם לשיר או לחניכים שלא היו בסניף להתעניין ולרצות להצטרף? (ההתלהבות שלנו, הכיף שאנחנו חווים בשבט ואז מקרינים את זה החוצה, זה שיש אווירה טובה בשבט וכולם מרגישים חלק..)
לסיכום, דברו עם האניכים על כך שהשבט שלנו הוא כמו מצדלור - ברצף שיהיה לנו כיף וטוב בתוך השבט, כל אחד ירגיש אלק ויהיה לו כיף בשבט. לא רק שאנחנו נשמח בכך, אלא זה גם יקרין כלפינו אוף ועוד אברים ירצו להצטרף לקבוצה שכל כך טוב לה!!

5. **המלצה (למי שיש זמן) - לחיזוק האווירה בשבט:** נחלק לכל חניך דף ועפרון, בראש הדף כל חניך יכתוב את שמו, הדפים יעברו במעגל, וכל אחד יכתוב לכל חבר בשבט נקודה טובה אחת שהוא מכיר בו. כך נחזק את ההרגשה כמה כל אחד חשוב בשבט..

נספחים:

1 - "מי שאינו יודע דבר, אינו אוהב דבר, מי שאינו יכול לעשות דבר, אינו מבין דבר. מי שאינו מבין דבר, אינו שווה דבר. אבל מי שמבין, גם אוהב ומבחין ורואה... ככל שיותר ידע טבוע בדבר, כן תגדל האהבה... כל מי שמדמה לעצמו שכל הפירות מבשילים בעת ובעונה אחת עם התותים אינו יודע דבר על ענבים" (פרצלסוס, אמנות האהבה)

2 - הנרות הללו אנו מדליקים כמו הילדים המתוקים שאנו מולידים, אפשר לשים בהם את השמן ולהיטיב הפתילות אבל משם זה רק תפילות.

הילדים הללו אנו מגדלים וזה קצת קשה לראות אותם מהצד לפעמים, צריך לשמור מפני הרוח ולשמור על עירנות אבל משם זה סבלנות...

ואין לנו רשות להשתמש בהם (להתאכזב מהם) רק לאהוב בלבד ולהתפלל לנס, כמו בימים ההם- בזמן הזה (בסבך הזה)

אז מנסים בתוך הבית להוסיף עוד אור אבל בחוץ החושך נהיה שחור משחור וסימני השאלה צפים ועולים, ומבלבלים.

ובחיוך שלהם מתגלות כל התשובות שלמעלה מן הזמן הן כבר היו כתובות. יש כד קטן חתום בחותם של כהן גדול, הוא לא ייתן להם ליפול- יצא ממנו אור גדול.

ואין לנו רשות...

ריבוננו של עולם, בורא מאורות ואדם. עזור לנו להבין עד כמה גדולים ומאירים הנרות שנתת לנו. ותן בנו הכח לאהוב אותם ללא תנאי, ולהיטיב עימם ואותם- שיוכלו לעמוד איתן מול רוחות עזות הנושבות בחוץ. שידעו הם עצמם, שכל אחד ואחד מהם יכול להאיר עולם.

3 - רציתי לצבוע לי קיר גדול, וחשבתי: "אין בעיה, אני יכול!" אבל כשהתחלתי את העבודה, גיליתי שזו מלאכה לא פשוטה. בהתחלה מרחתי כחול, אבל אז, ראיתי שחסר לי צבע קצת עז. צבעתי באדום, שקצת יבלוט, וראיתי בברור שחסר לי עוד. שמתי קצת ירוק, משהו חי, ועדיין זה לא מצא חן בעיני.

אז בשביל הרצינות, הוספתי שחור,
אבל היה חסר לי קצת אור...
לכן הוספתי גם קצת לבן,
ואחר כך צהוב, וסגול כמובן.
וכך הוספתי עוד ועוד צבעים,
והשתדלתי- כל צבע במקום המתאים.
וכשגמרתי את כל הצביעה
הקיר יצא בכלל לא רע!
אז חשבתי, ואחרי כמה זמן,
אני חושב שתפסתי את העניין-
רק כולם ביחד- כל הצבעים,
עשו את הקיר למשהו מקסים.
והצבעים- לגמרי שונים אבל כל אחד,
הוסיף לקיר נופך מיוחד.